

عنوان مقاله:

بررسی میزان تجمع زیستی جیوه در عقاب طلایی Aquila chrysaetos ، کبک معمولی Perdrix chukar و باکلان بزرگ Phalacrocorax carbo با تکیه بر اکولوژی تغذیه

محل انتشار:

فصلنامه دامپزشکی، دوره 28، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی قرائی - کارشناسی ارشد محیط زیست دانشگاه تربیت مدرس

عباس اسماعیلی ساری - استاد گروه محیط زیست دانشگاه تربیت مدرس

سید محمود قاسمپوری - استادیار گروه محیط زیست دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

جیوه عنصری سمی و خطرناک برای موجودات زنده محسوب میشود. فلزی است که بدن به آن نیاز نداشته، ورود و جذب آن در بدن باعث مشکلات فراوان میشود. با صنعتی شدن کشورها این عنصر وارد طبیعت میشود و با عبور از زنجیره غذایی در بدن موجودات تجمع یافته، باعث بروز بزرگنمایی زیستی میشود. لذا پایش زمانی و مکانی آن ضرورت دارد. یکی از بهترین روشهای پایش جیوه پایش زیستی میباشد. در بین این گونه روشها آنهایی که باعث از بین رفتن موجود نمیشود اولویت دارد. لذا استفاده از پر به دلیل غیر مخرب بودنش از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. در مطالعه حاضر از سه گونه باکلان بزرگ، عقاب طلایی و کبک معمولی، که از نظر تغذیه و سطح مهاجرت با هم هیچ قرابتی ندارند مورد بررسی قرار گرفت. از پرها نمونه برداری شد. مشخص گردید که بیشترین میزان غلظت تجمع زیستی جیوه در مقایسه بین گونها مربوط به باکلان با میانگین 2710 ppb و کمترین مقدار آن مربوط به کبک با میانگین 120 ppb می باشد.

کلمات کلیدی:

جیوه، پایش زیستی، باکلان بزرگ، عقاب طلایی، کبک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/543225>

